

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

The Provincial Library
Address: Cor. Pritchard Ave. and McGraw St. Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGraw St. Winnipeg, Man., Canada.

РІК VI.

Ч. 66.

СУБОТА, 21. ЧЕРВНЯ 1924.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, JUNE 21st, 1924.

No. 66.

VOL. VI.

Почтові робітники в східній Канаді вийшли на страйк

В ЗАХІДНІЙ КАНАДІ РОБІТНИКИ ОСТАЛИ ПРИ ПРАЦІ, ХОЧ ГОЛОСУВАЛИ ЗА СТРАЙКОМ.

Почтовий уряд в Торонто прийняв до роботи 500 нових людей на місце застрайкуваних службовців.

Як ми вже подавали минулого тижня в нашій газеті, канадське правительство запропонувало почтовим робітникам нову скалу платні, на підставі котрої декотрі нижчі категорії почтових службовців мали би діставати меншу платню, як діставали попередно. Проти цієї оферти правительства за протестувала Федерація Почтових Робітників, яка взяла справу нової скали платні під голосування членства. Вислід голосування вказав, що почтові робітники по цілій Канаді заявили за страйком на випадок, як доміняльне правительство буде обстоювати при пропонуваній скалі платні.

Страйк мав розпочатися в середу 18. червня о 5-й годині по полудні. В останній хвилі правительство повідомило телефонічно Федерацію Почтових Робітників в Торонто, що хоче перегорювати з урядниками Федерації в справі домагань робітників. На основі цього преса оповістила, що страйк зівстав відложений на 24 години пізніше, себто на четвер 19. червня. З перегорів між правительством і урядниками Федерації Почтових Робітників нічого не вийшло, а крім сего Федерація оповістила, що не давала приказу відложити страйк.

В наслідок цього страйк почтових робітників в Торонто і інших містах Онтаріо розпочався в середу 18. червня. В Монреалі-ж і інших містах Квебеку страйк через недорозуміння розпочався в четвер 19. червня.

З двох других східних провінцій, Нової Шкотії і Нью Брансвіку наслідні відомости, що на страйк вийшли робітники лише в кількох містах.

В західних провінціях Канади почтові робітники на страйк не вийшли, хоч за них голосували. У Вінніпегу також нема страйку почтових робітників.

«В більшості міст Онтаріо страйк є 100 проц. в силі. Останні донесення (з п'ятиці) кажуть, що страйкері в Гемілтоні і Гвельф рішили вернутися до роботи. В С. Катеріні почтові робітники мали вже вернутися до роботи.

Почтовий уряд в Торонто прийняв вже до роботи 500 страйколомів. Знова в Монреалі постмистер оповістив, що не прийме назад до роботи нікого з вийшовших на страйк службовців.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ЗІРВАЛА ВСІ ДИПЛОМАТИЧНІ ЗНОСИНИ З МЕКСИКОМ.

Бритійський агент в Мексіко Куммінс, іза котрого почався спір між обома державами, буде відкликаний.

ВАШІНГТОН, 19. червня. — Велика Британія зірвала всі дипломатичні зносини з Мексікою. Причиною такого кроку є те, що мексиканське правительство відмовилося уневажати свій розпорядок про вигнання Альберта С. Куммінса, від ряду літ британського агента в Мексіко.

Державний департамент оповістив вчора, що на просьбу британського правительства, американська амбасада в Місті Мексіко перебрала всі архіви і річи британської легатції.

Мексиканське правительство домагалось з початку відкликання Куммінса за його нечестне поведення супроти Мексіки. Коли-ж британське правительство не хотіло цього зробити, воно віддало приказ, щоби Куммінс забрався з Мексіки. Англія зажадала уневажання того розпорядку, а коли мексиканське правительство рішилося стояти при своїм, вона зірвала всі зносини з Мексікою і правдоподібно відкликє в найближчих днях Куммінса.

Англієське правительство зажадало також вислання місії з сер. Томасом Годером на чолі, яка мала навязати повні зносини між Мексікою і Великою Британією.

Велика Британія ніколи не визнала теперішнього правительства Обрегона. В неприсутності британського міністра, Куммінс був агентом Великої Британії від ряду літ.

НАЦІОНАЛІСТИЧНО-РОБІТНИЧА КОАЛІЦІЯ В ПОЛ. АФРИЦІ ЗДОБУЛА 77 МАНДАТІВ.

КЕРІП ТАВН, Полуднева Африка, 20. червня. — Тепер вже є цілком очевидним, що націоналісти і робітники повалили правительство Смутса.

Крім п'ятих виборчих округів, з котрих нема ще вислуду виборів, загальні вибори в полудневій Африці дали націоналістично-робітничій коаліції 25 мандатів більше як правительство ген. Смутса.

Сформування нового министерства під керівництвом провідника націоналістів генерала

Герцога вважається тепер цілком певним.

Округи, з котрих наслідні вже вислудили виборів, дали ріжним партіям таке число мандатів:

Націоналісти 59, полуднево-африканська партія (Смутса) 52, робітники 18, незалежний 1.

Провідник націоналістів і будучий премієр ген. Герцог зістав поковно вибраним в окрузі Смитфілд більшістю 1,554 голосів.

На поміч страйкуючим майнерам 18 дистрикту!

(Від Бюра Укр. Секції Ком. Партії Канади.)

Боротьба страйкуючих майнерів у 18. дистрикті продовжається вже третій місяць. Боротьба двох клас на життя і смерть. Є це один з багатьох атаків світового капіталу на ряди організованого робітництва. Подиву гідні змагання наших майнерів як 18. так і 26. дистриктів всім нам добре відомі. Знають їхню вагу і вуглеві барони і тому власне за всяку ціну хотять златомі боєвий запал майнерів і їхню силу духа.

Бачучи з досвіду, що поліцейські палки та провокація зі сторони цілої зграї платних агентів не можуть доконати свого, вуглеві барони покладають свої надії на інший спосіб — виголодження робітників. Вони знають, що в теперішній системі робітник не є в спроможності забезпечити собі завтрашнього дня і як тільки він перестане працювати, зараз мусить перестати і їсти. Є це закон капіталістичної господарки.

Майнері 18. дистрикту три місяці тому назад покинули працю, щоб стати в обороні свого права на існування. Вони стоять твердо і солідно на сторожі прав всего робітництва Канади. Коли їх розібють, тоді черга приходить на прочі робітничі організації.

Протягом трох місяців їхні скупенські життєві засоби вичерпалися до послідку. Чи можемо ми байдужо глядіти, як вони, не маючи жадної помічі, будуть змушені відступати? Або чи можемо ми рівнодушно слухати плачу їхніх годованих діточок? Ні! і сто раз Ні! Ми мусимо показати своїм товаришам неделі, що ми вміємо оцінити їхні змагання, що ми вміємо постояти за свої інтереси. МИ НЕГАЙНО МУСИМО ПОСПИТИ ІМ НА ПОМІЧ! ДІТИ НАШИХ БОРЦІВ НЕ СМІЮТЬ ГОЛОДУВАТИ! КОЖНИЙ ЗАПИВ ДОЛАР, КОЖНИЙ ЗАПИВ ЦЕНТ ТРЕБА НЕГАЙНО ВИСЛАТИ ДО 18. ДИСТРИКТУ!

Кожний відділ нашої партії мусить негайно приступити до організування особного комітету, який має розвинути якнайширшу кампанію за збіркою фондів на цю ціль. Вся наша енергія має звернутися в цю сторону. Тож до праці, товаришам! Хай все, що живе, спішить на поміч борячимся товаришам!

Всі фонди треба слати впрст на руки секретаря: ROBERT PEACOCK, 408—409 Burns Bldg., CALGARY, ALTA.

БОРІТЬБА МІЖ МАЙНЕРАМИ І КОМПАНІЙНИМИ НАГАНЯЧАМИ В ВЕСТ ВІРДЖІНІ.

Підчас боротьби знищено вогнем юнійну галя і подравлено кулями компанійні домни, де живуть майнери.

МОРГАНТАВН, Вест Вирджінія, 20. червня. — Недалеко від місця лежить в горах майнерських домів подравлено кулями містечко Бреда. Вуглева компанія в тім місті обтягла майнерам платню і заваля «опен шоп» (відкрити роботу). Юнійні майнери відмовилися прийняти знижку платні і тоді компанія спровадила скебів. На своїм мітингу в середу ввечерю страйкері рішили прогнати скебів зі своєї місцевості і з того прийшло до боротьби між страйкерами і компанійними наганячами.

Боротьба тривала від півночі до третьої години рано з середі на четвер. В часі боротьби ранено одного чоловіка. Юнійна галя зістала знищена вогнем, а багато майнерських домів подравлено кулями. Між страйкерами і компанійними наганячами дано 500—600 вистрілів. Також були чотири динамітові вибухи. Жінки і діти в компанійних домах мусили поховатися по пивницях, щоби втіти від граду куль, що прошивав слабенські хати.

Шеріф Пост з Моргантавін, який їздив з поліцією до Бреда, повернув вчора рано з чотирма в'язнями (арештованими майнерами). Він каже, що стейтова поліція патрулює містечко Бреда і тепер панує там спокій.

ЛУІС-ВІДБРАВ ЧАРТЕР 17. ДИСТРИКТОВІ.

В той сам час, коли вуглеві барони в Вест Вирджіні заводять в своїх майнах «опен шоп» і знижують платню майнерам та висилають проти них нанятих озброєних хуліганів, — а той сам час президент «Юнайтед Майн Воркерс оф Америка» Джав Л. Луїс усуває насильно вибрану ексекутиву 17. дистрикту «Ю. М. В. оф А.» (в Вест Вирджіні) і на-

становляє на її місце свого наганяча Персі Тетлова. Як причину такого свого автократичного кроку Луїс подає це, що дистриктова ексекутива не придержувалася статуту юнії.

Є це вже третій майнерський дистрикт, якому Луїс відбрав чартер. Перший був Кензас, другий Нова Шотія, а тепер Вест Вирджінія.

ДАНІЯ ВИЗНАЛА СОЮЗ РАДЯНСЬКИХ РЕПУБЛІК.

ЛОНДОН, 19. червня. — Радянська амбасада оповістила тут вчора, що Данія визнала Радянський Союз як де юре правительство держав, що становили перше Рочіо.

В БОЛГАРІ УБИТО ЛІДЕРА СЕЛЯНСЬКОЇ ПАРТІЇ.

СОФІЯ, 18. червня. — На одній з вулиць Софії убито чотирма революційними вистрілами провідника болгарської селянської партії Петкова, який завадував політичним відділом при-мистерстві заграничних справ за часів правління Стамбулійського. Убийник втік і поліція не ввісла його доловити.

Уважають, що морду доканоно з політичних мотивів. Петков завжди виступав проти теперішнього болгарського правительства і уважався симпатиком комуністичним.

Характеристичним є, що батько Петкова, який був свого часу болгарським премієром, зістав також убитий на вулиці Софії в 1907 р.

СКЛАД НОВОГО ФРАНЦУСЬКОГО КАБІНЕТУ.

ПАРИЖ, 16. червня. — Склад нового французького кабінету, який сформував Едвард Ерріо на поручення президента Думерга, є такий:

Едвард Ерріо, премієр.
Маріс Ноле, міністер війни.
Рене-Реноль, міністер справ-ведливості.

Шотам, міністер внутрішніх справ.
Діменіль, міністер флоту.
Ренальді, міністер торгівлі.

Альбер, міністер освіти і штуки.
Годар, міністер праці і здоров'я.
Дальвардіє, міністер колоній.
Бовієр-Палієр, міністер пенсії.

Кевіль, міністер різничства.
Далбє, міністер освободження територій.

В МІНХЕНІ СУДЯТЬ 62 КОМУНІСТІВ.

БЕРЛІН, 19. червня. — В Мінхені поставлено перед суд 62 арештованих комуністів, між ними трох послів до парламенту, за продовжування своєї діяльності в рядах забороненої Комуністичної Партії.

ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ МАЮТЬ 112 МІЛІОНІВ ЖИТЕЛІВ.

ВАШІНГТОН, 18. червня. — Національне бюро економічних розслідувань оповіщає, що населення Злучених Держав виносить цього року 112,826,000 осіб.

Дня 1. січня 1923 р. населення цього краю виносило 110,883,000 осіб, а 1. січня 1920 р. — 105,711,000 осіб.

ВАШІНГТОН, 19. червня. — Двадцять консулів Злуч. Держав в канадських містах уступлять 1. липня з консулярної служби. Між ними є включені генеральний консул в Оттаві і консул у Вінніпегу.

КИТАЙСЬКО-РАДЯНСЬКИЙ ДОГОВІР ЗВЕРНЕННЯ ПРОТИ АМЕРИКИ, ФРАНЦІЇ І ЯПОНІ.

Китай і Радянський Союз виключили всі три держави від контролю над східно-китайською залізницею.

ВАШІНГТОН, 19. червня. — Китай і Радянський Союз заключили спільний договір в справі східно-китайської залізниці, яким цілковито виключили від контролю над залізницею Злучені Держави, Франція і Японія.

Це виявилось в ноті китайського правительства до державного департаменту, який зістав повідомлений про заключення китайсько-радянського договору.

Довідавшись про переговори між Китаєм і Радянським Союзом, американське правительство вислало до Китаю ноту, в якій вказало на те, що Американці мають певні інтереси в східно-китайській залізниці, що не повинно бути переоречене підчас переговорів.

У відповідь на це китай-

ський міністер заграничних справ др. Веллінгтон Ку заявив, що Китай і Радянський Союз є самі зацікавлені в долагодженні справи східно-китайської залізниці і що будуча адміністрація залізницею буде спочивати виключно в руках правительства тих двох держав.

Такий тон ноти дуже здивував американське правительство і сподіюється, що воно не полишить так справи, а буде підтримувати дальші кроки.

Злучені Держави вложили в східно-китайську залізницю \$5,000,000 самих правительствених грошей.

Франція і Японія, які вислали до Китаю подібні ноты, що й Злучені Держави, дістали відповіді, які ставлять їх в таке саме положення, що й цей край.

В ІТАЛІЇ АРЕШТОВАНО П'ЯТЬОХ ВИНОВНИКІВ ЗА МОРДУВАННЯ ПОСЛА МАТТЕОТТІ.

Між арештованими знаходиться редактор найбільшої фашистської газети в Римі Філіппо Філіппелі.

РИМ, 19. червня. — Тут оповіщено вчора арештування п'ятих людей, яких поліція вважає безпосередньо замішаними в замордування соціалістичного посла Маттеотті.

Філіппо Філіппелі, редактор найбільшої фашистської газети в Римі «Коррієре Італіано», зістав арештований у вівторок недалеко від Генуї, коли пробував втіти в моторовій лодці. Його помогли зловити військові човни вже недалеко французьких територіальних вод.

Філіппелі редактор найбільшої фашистської газети в Римі «Коррієре Італіано», зістав арештований у вівторок недалеко від Генуї, коли пробував втіти в моторовій лодці. Його помогли зловити військові човни вже недалеко французьких територіальних вод.

Філіппелі редактор найбільшої фашистської газети в Римі «Коррієре Італіано», зістав арештований у вівторок недалеко від Генуї, коли пробував втіти в моторовій лодці. Його помогли зловити військові човни вже недалеко французьких територіальних вод.

Філіппелі редактор найбільшої фашистської газети в Римі «Коррієре Італіано», зістав арештований у вівторок недалеко від Генуї, коли пробував втіти в моторовій лодці. Його помогли зловити військові човни вже недалеко французьких територіальних вод.

Філіппелі редактор найбільшої фашистської газети в Римі «Коррієре Італіано», зістав арештований у вівторок недалеко від Генуї, коли пробував втіти в моторовій лодці. Його помогли зловити військові човни вже недалеко французьких територіальних вод.

Філіппелі редактор найбільшої фашистської газети в Римі «Коррієре Італіано», зістав арештований у вівторок недалеко від Генуї, коли пробував втіти в моторовій лодці. Його помогли зловити військові човни вже недалеко французьких територіальних вод.

ОПОЗИЦІЙНА ПАРТІЯ В ЮГОСЛАВІЇ ПЛАНУЄ ЗЛУКУ З КОМУНІСТАМИ.

ВІДЕНЬ, 19. червня. — В наслідок поїздки радикала Стефана Радіча до Москви, в опозиційній партії Югославії передається розкол. Радіч хоче знайти спільний ґрунт, на яким можна було-б прийняти радянські принципи.

Розкол в опозиційній партії дав би правительству Пашича парламентарну більшість і запобіг би конечному розв'язанню парламенту і росписанню виборів.

Політичні (буржуазні) лідери в Югославії кажуть, що союз з комуністами є неможливий.

В Югославії розвивається фашистський рух, який змагає

близьким приятелем уступившого підсекретаря внутрішніх справ Фінізі і це кидає велике підозріння на самого Фінізі.

Альбіно Воллі, якого підозрюють, що він був одним з дійсних убийників Маттеотті, зістав арештований близько швейцарської границі. Його помогла зловити, як він перекидався через Альпи, фашистська міліція.

Трох інших людей арештовано в Бріндісо на кораблі, який мав зараз відплисти до Альбанії. Арештовани мали при собі фальшиві паспорти.

Поліція на північно-західній границі слідить за командантом Росо, якого також пошукують в зв'язку з замордуванням соціалістичного посла.

Поліція сподіється, що він зможе пробувати втікати до Франції.

Поліція на північно-західній границі слідить за командантом Росо, якого також пошукують в зв'язку з замордуванням соціалістичного посла.

Поліція сподіється, що він зможе пробувати втікати до Франції.

Поліція на північно-західній границі слідить за командантом Росо, якого також пошукують в зв'язку з замордуванням соціалістичного посла.

Поліція сподіється, що він зможе пробувати втікати до Франції.

Поліція на північно-західній границі слідить за командантом Росо, якого також пошукують в зв'язку з замордуванням соціалістичного посла.

Поліція сподіється, що він зможе пробувати втікати до Франції.

Поліція на північно-західній границі слідить за командантом Росо, якого також пошукують в зв'язку з замордуванням соціалістичного посла.

Поліція сподіється, що він зможе пробувати втікати до Франції.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n,
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Стіваришени "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00

Адреса:
 UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Неповищення в газеті рукописів не звертається, хіба що дописувачеві вб'є рази значить, що блже ворути свого рукопису на случай його неповищення та заузичть поштовою стемпелю на його переслаку.

З'їзд УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ І ФАРМЕРІВ В АЛБЕРТІ.

В трох останніх днях минулого тижня відбувся в Едмонтоні альбертський провінційний з'їзд Стіваришени Український Робітничий Дім, а згадуючи Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім. Був це найважливіший зі всіх з'їздів українських робітників і фермерів Альберти, що колинебудь до тепер відбувалися в тій провінції.

На з'їзд з'їхалося з цілої провінції около п'ятдесяти делегатів і делегатов, а з них майже половина, це були представники різних фармерських товариств. Нарядом з'їзду весь час прислухувалося значне число фермерів, робітників (головно майнерів, що поз'їздили до Едмонтону на час страйку) та робітницю, що не були делегатами. Ці останні живо цікавилися обговорюваними справами, особливо організаційними і просвітними, брали участь в дискусіях і піддавали свої думки що до способів, якими належало б їх вирішити.

Участь в з'їзді так поважного числа фармерських делегатів, а то й поодинокі фермери з далекіх околиць Альберти, як це можна було передбачити, поставила перед делегатами питання організації фермерів, їхнього зв'язку з організаційними робітниками, а також фармерської газети між найважливішими, які вони мали вирішити. Звіти фармерських делегатів з діяльності їхніх товариств та про організаційний і просвітний рух на фармерських колоніях виявили, що фермери Альберти взагалі, а українські з'окрема, починають розуміти потребу та значення організації і їхньої зв'язку з промисловими робітниками. Що до цього, то альбертські фермери чи не випередили фермерів других провінцій Канади. Іхня організація United Farmers of Alberta, що налічує кількадесять тисяч членів, свідомо радикальним і класовим характером в порівнянні може хіба уступити перше місце новорозвинувійся фармерській організації в Саскечевані Farmers Union of Canada. Wheat Pool в Альберті здобув найбільше попертя. Там же в вигляди на найкраще основи Канадійської Фармерсько-Робітничої Партії.

Українські фермери в Альберті стараються також, щоб не відставали позади других. Вони вступають до United Farmers of Alberta і до "Гвіт Пулу", тільки б'їда, що не знають англійської мови, а через те не завжди розуміють, як і що в тих організаціях робиться та не мають змоги свободно висловити в них свої думки. В наслідку наступає анекдота до тих організацій. Почали вони — кожна колонія собі — організувати свої просвітні товариства, будувати доми, яких налічується десятки в Альберті. Та не всі вони зуміли йти самі про себе поведсти просвітну працю і не всі вони належно використовують їхні доми для організаційного і просвітнього підвиження фермерів. Не було між ними фармерських товариствами зв'язків, не було певного плану праці, не було спільної підтримки. Не було комо допомоги, показати і навчити, як організувати і вести просвітну працю, та вирішувати і обстоювати свої справи організованою громадою. З цього фармерського розднання і безпорадності користали всіякі круглолизи чужі ї свої і обманювали фермерів на всі лади.

Та настав тяжкий для фермерів час, чи не гірший як для міських робітників. Поневір дев'яносто процент їхніх фармів опинилися в цупких кігтах мергочесних компаній, пішли цілені фарми на ліцитацію, стала в фармерські хати загладати крайня нужда і фармери сказали: годі! Треба подумати, як нам ратуватися. І свідоміші з них вказали шлях об'єднання своїх сил в спільній організації та в зв'язку тих сил з міськими робітниками. Оце й привело таке поважне число фармерських делегатів на робітничо-фармерський з'їзд в Едмонтоні, де вони разом з робітниками представниками обдумували плани організування українських фермерів та робітників в одну силу, що разом з іншими організаційними працюючими має боротися за кращу долю трудових мас.

Перед з'їздом виступали робітничі делегати та розказували про свої бої по містах і кемах, виступали й фармерські представники та відкривали свою тяжку долю на фармах. І одні й другі вказували на одного і того самого ворога, що винив їхній ведеді, на папушчу кілеву визискувачів — капіталістів. Кожний делегат висказував в своему звіті, що в його міщевості дотерев зроблено для організування і освідомлення українських робітників та фермерів, що осталося ще зробити, які перешкоди зустрічаються, якої помочі потрібно і т. д. і т. д. А після звітів, як з'їзд мав вже поняти про загальне положення, випити він спільний план праці, що має бути виконаний до слідуючого з'їзду, на якому виготовиться давший плани роботи, відповідно до положення і умовин, з якими йому доведеться стрітнуватися.

Іа найважливіших рішень цього з'їзду треба занотувати ось які: Рішено створити в Альберті провінційальну фармерську секцію Тов. Укр. Роб. Фарм. Дім. Всі фармерські товариства, що входять в склад цієї секції, мають платити з своїх кас по п'ять центів місячно за кожного свого члена або членкиню до провінційального Екзекутивного Комітету, а всі Філії і Відділи Тов. У.Р.Ф.Д. поза своїми регулярними вкладками мають також платити таку квоту до того ж комітету на організаційний фонд. Близько до себе положені фармерські колонії мають бути поорганізовані в округи і вибрати свої округні комітети, які мають мати по одному представникові в провінційальнім комітеті.

З'їзд рішив відкликатися до загального з'їзду Тов. У.Р.Ф.Д. аби той створив фармерську секцію при Товаристві на цілу Канаду на ввір жіночої секції.

Рішено організувати робітничу і фармерську молодь в Спільну Молоді при Тов. У.Р.Ф.Д. на основі статута аладженого Екс. Комітету.

Рішено організувати жінок по фармерських колоніях в гуртки при існуючих товариствах, а де можливо то й в окремі відділи Жіночої Секції.

Рішено, щоб Провінційальний Екзекутивний Комітет висилася організатора, головно по фармерських колоніях, що найменше раз на рік.

Рішено домогатися від організації United Farmers of Alberta, створення української секції.

Рішено, щоб члени Тов. У.Р.Ф.Д., що є членами United Farmers of Alberta, трейд-юній, або інших подібних організацій, домогатися від тих же вступлення в Канадійську Фармерсько-Робітничу Партію.

З'їзд визнає корисними і потрібними для робітників трейд-юній, а для фермерів такі організації, як U.F.A., F.U.C. і "Гвіт Пул", а для одних і других кооперативні товариства, як що вони ведені і контролювані самими робітниками та фермерами і поручає своїм членам до них вступати.

З'їзд поручає своїм філіям, відділам і товариствам основувати скрізь відділи Робітничого Запомогового Товариства.

З'їзд визнає "Українські Робітничі Вісти" як однієї українській часосі в Канаді, що вірно служить інтересам українських робітників і фермерів та оборонає їх перед всіма їхніми чужими і своїми, отвертими і скритими ворогами. З'їзд уважає, що наразі фармерська сторінка в "У.Р.В." задовольняє фармерів, але побажаням є щоб її децо поширити. З'їзд визнає всіх свідомих фермерів, щоб вони доложили всіх старань, аби з'єхати "У.Р.В." щонайменше дві до три тисячі фармерських передплатників до слідуючого загального з'їзду Тов. У.Р.Ф.Д., щоб забезпечити видавання окремого фармерського додатку до "У.Р.В." кожного тижня, або окремого фармерського журналу два рази в місяць, або ж зміну назви "Українські Робітничі Вісти" на "Українські Робітничо-Фармерські Вісти", бо з цєю пропозицією звертається альбертський провінційальний з'їзд до слідуючого загального з'їзду Тов. У.Р.Ф.Д.

З'їзд визнає також "Робітницю" незвичайно корисним для робітництва і фармерства журналом і закликає всіх свідомих робітників та фермерів до її поширення і підтримки.

Крім децо слід-би згадати, що з'їзд вислав привіт до Селянського Інтернаціоналу, В.У.Ц.В.К. Рад. України, "Укр. Робітничих Вістей" і "Робітницю", а також ухвалив резолюцію протесту проти польського і румунського терору на західно-українських землях.

Кожну справу обговорювано на з'їзді дуже поважно і до самих подробиць. Сала Укр. Роб. Дому була майже весь час заповнена і всі присутні з великим зацікавленням прислухувалися нарадам і брали в них участь. Особливо велике враження на з'їзді робили виступи жіночих і фармерських делегатів, котрі виявили прекрасне розуміння обговорюваних справ і шире бажання допомогти як найкращою успішною праці з'їзду. Між фармерськими делегатами переважували молоді ще ніком але серйозні і енергічні товариші, хоч були і старші працюючі на просвітному полі. Маж делегатів були присутні, брали участь в нарадах і привітали з'їзд щирими словами такі старші фермери як Т. Гонко і І. Мельник, що пару років тому назад по широті дали патріотичним круглолизовим великі суми гроша на інститути, що в них тепер виховують елементарно-правоведальних попов. І вони радіють тим, що фермери та робітники об'єднуються, бо в цьому об'єднанні запорука побіди трудових мас над всіми темними силами, що гублять їх і визискують.

Хай живе об'єднання робітничих і фармерських трудових мас в одну переможну силу!

В ЗАЧАРОВАНОМУ КОЛІ.

(Кореспонденція з Варшави до Харківських "Вістей".)

У Брєльовському палаці (так звичайно зуть польське міністерство закордонних справ) велика тривога. Політична кон'юнктура Європи по казує прикру зміну, несприятливу для Польщі, і на порядку денному повстає нимадо певних справ, що їх доцільно вважати за вирішені в своїх короткозорих мріях політики буржуазії Польщі.

Головна позиція, що на неї падають найтяжчі удари — це справа про національні меншини. Буржуазна Польща поглинула зі смаком молоді імперіалістичної країни 8 мільйонів українських і 3 мільйонів польських селян. Вона кинула ці селянські маси під залізну п'яту соціального гноблення польським ділчам, зруйнувала українські та білоруські округи, знищивши по хижачьому лісу, посадила на шню селянщини польського капітала-колоніста, православного попа, що продався за 30 срібників польському міністерству релігійних справ та пожадливою поацією хабарника. Але й цього було мало. Прийшов Глобінський, бувши міністер шляхів царської Австрії, вирний льокал старого імператора Франца Йосифа, що живився гірку воду, і бувши на посаді міністра освіти "демократичної" Польщі, завів своєрідну систему придушення національної культури українського та білоруського народів, що такі меншини за методами царських міністрів — "освітників" Тодєсто, Делянова, Шварца та Касо, Почадились люти, безглузді нагінки та глумування з української та білоруської школи. Народні школи сподшувалися цимим масами, середні школи зачинялись, у двох українських учительських семінарах було заведено польську мову, на студентів та професорів українського університету у Львові було влаштовано справжнє повонання з загонщиками - провокаторами. Українських студентів, що були винні за те тільки, що слухали лекцій виглошувані українською мовою, було за-

арештовано та мордовано рідці з професорами. Польська поліція розбивала колби та реторти по лабораторіях українського університету та політехніки, дерли на шматки таблиці та діаграми і, перед тим як виходити, рисували на шкільних дошках, мабуть на те, щоб знали про культурний рівень польської буржуазії, соромницькі малюнки та написи.

Однак, польська буржуазія й на цьому не здохрїла. Почалися масові арешти української та білоруської інтелігенції, обвинуваченої за протидержавну агітацію та більшовизм. Щодня викривались фантастичні змови, знаходились фарверчані бомби, польська преса отверто поставила питання — завести станоблаги на "східних кресах" (окраїнах) Польщі. Наприкінці цього шингуського завіття стався арешт Бєсарабовоу у Львові, яку було обвинувачено ніби за керування комуністичним рухом у Східній Галичині. Арешт Бєсарабовоу дав несподівані наслідки. Слєдство не викрїло жадних доказів на неї, але заподалили слїдці помордували та зв'ятували Бєсарабову, повісивши її потім на гратах у тюрмі. Знявся скандал. Культурніство львівських поліцаїв видалося надміру енергічним навіть для де-яких польських буржуазних код, що такі меншини сидітства вважали за цілком недоречні. У своїм польським комуністичні послі і укр. фракція подали інтерпелляції.

НАСЛІДКИ ДВОХ СИСТЕМ.

В той самий час, як в Галичині і на Волині відновились з новою силою знущання над українським населенням, коли провадяться нові численні арешти серед української інтелігенції, коли стогін українського населення заповнює всю українську землю, насильницько загарабан польськими панам, у нас відбулися в Харкові грандіозні демонстрації української інтелігенції, яка вітала всеукраїнську партійну конференцію та висловила своє тверде бажання не тільки працювати разом з компартією, але й увійти до її лав.

Лєнін сказав, що "провідником комуністичної освіти може бути тільки учитель-комуніст". "Ми прийшли заявити VIII конференції, що хочемо стати комуністами, ми вимагаємо від комуністичної партії, щоб вона відчинила нам свої двері" — ось що заявили тисячі вчителів, професорів, студентів, які прийшли на конференцію.

І в тому-ж вчорашньому числі газети, де ми читали повідомлення про масові демонстрації української трудящої інтелігенції — демонстрації едності з передовим загоним міжнародної революційної армії, ми мали нагоду поінформуватися про сумні події в Галичині та на Волині про нові катування, які викликають в нас зверхлодський біль та обурення протесту проти безмежної катівської сваволі польських панів.

Наче-б якась стороння сила подбала про те, щоб згадані події, а саме, відновлення репресій в Галичині і на Волині і демонстрації в Харкові, припала на один час спільно для того, щоб з особливою силою виявити контраст двох систем. Там, в панів, нищиться воля й культура всіх недержавних націй через знесення і терор над культурними силами цих націй — тут, в радянській державі, даються найширші простори для культурної творчости всіх націй і на цьому ґрунті об'єднуються всі трудящі, всі корисні сили суспільства. Здається, що від такого контрасту німі можуть заговорити.

ЖІНОЧА ЛІГА МИРА І СВОБОДИ А КУ-КЛУКС-КЛЕН

Америка, то така країна, що її за одним махом не розбєреш. Одні кажуть, що це країна долара, але кожний з нас знає, що в Америці далеко більше людей без доларів, як з доларами. Другі кажуть, що це країна "прогібіції" — на це відповідають торговці з під стегу "good business" і інші "прихильники прогібіції", та українські знавчі горілок і прочих шаяхотних напїтків, що ніде на світі нема тільки "фабрик" самогонки, і ніде її так гурбим коштом (пів долара за килешок) не нищать, як в Америці.

Залєккі Американці кажуть, що це країна автів. І тут мене не переконають, бо коли я вийду на вулицю і загляну в авта, то бачу в авті одну "Miss" і 5 собак різної раси. Два дні я числив і начислив, що значно більше собак товчється по автах, чим людей. Ше інші кажуть, що це країна демократії, але з цього може й цитанська кобила сердєчно розсміється, не то думачою людина.

з'явився протест супроти білого терору в Польщі, насамперед — його підписали Ерріо та Пенлеве, що кілька дєнь згодом після опинилися на чолі нової парламентарної більшовости. (Пенлеве тепер є президентом парламенту, а Ерріо прем'єром французького уряду.)

Разом з цим ударом, на польський уряд упав другий удар не менш тяжкий. Німеччина вручила ноту про переселення німецького населення в Горішньому Шлеєзу. Минуло де-кілька дєнь — і впав третій удар, що зовсім збив з рівноваги дипломатів у Брєльовському палаці: тов. Чічерін підслав ноту — протест до польського уряду супроти переселення українського та білоруського населення Польщі. Проблема національних меншостей-випросталась на цілий зріст перед польським урядом. Почалися силкування її вирішити.

Про ці силкування — іншим разом.

Еров.

ти, сліпі можуть прозиріти! Хіба може ще залишитися одні чесна людина, людина, яка не хоче жити з визиску інших, з легких заробітків, яка не просякнута ненавистю до трудящих, яка не дивиться на робітника й селянина як на "бидло", та яка-б не зрозуміла переваги радянської системи перед панською "демократією"? Аде-ж ця славетна "демократія" захищається капіталістами всього світу. Всікі гуманні міністри, державні діячі з цивілізованих країн все пробачать нововицеленням польським адміністраторам тільки тому, що вони стоять на сторожі священної приватної власности.

Хіба хтось може ще не бачити в цій капіталістичній соціалістичній старі, виробованій буржуазної брехні, брехні, якою задержують на протязі десятих років своє ганєбне панування!

В нас тепер всі трудящі зрозуміли, де правда. Ми не віримо, що є ще в Україні маси інтелігенції, які будлять. Маси прокинулись і побачили свій шлях. Т-ж одинокі, які держаться досі ще осторонь, вони свідомо йдуть проти трудящих, вони прагнуть до паразитичного ладу. Останнє стокується, звичайно, і закордонній еміграції, яка вичікує повернення старих часів, коли можна буде обернути теперішній вільний наряд в підярмених рабів.

Аде хай собі мріють визискувачі-дури. Радянська Україна іде своїм шляхом. База комуністичної партії ніколи ще не була такою широкою, як тепер. Всі трудящі, включно до всієї маси інтелігенції йдуть за нею. Це є запорукою того, що Радянська Україна буде все більше розвиватись вперед на користь українських трудящих С.Р.С.Р. і міжнародної революції.

Наші-ж успіхи прийдуть на користь і тим українським робітникам і селянам, які терплять муки під польським ярмом. Вони швидко усвідомлять наш шлях революції і вступивши на нього, прийдуть до перемоги.

С. Шумак.

Можемо собі уявити, які великі гори горя, смутку, болю, а Головною страху наоносить на буржуазно зростаюча, свідомо себе армія робітників, коли 25 жінок і "дівчат" з буржуазними поглядами закращеними туманістю перепудили найвільнішу буржуазію світа.

Мені, як старому воєні, ця подія розвизала незвичайної ваги проблему, може і вам декому цікаво. Слухайте. Від довшого часу читаю в пресі на різних мовах (я їх вправді багато не знаю) про великі маневри в Америці. Маневри, це ластівка війни. Не сплю я по ночах, другим не даю спати: "дискутуємо" з ким Америка буде воювати? Думаєш, а думаєш, другі і чорта долудумалися. А тепер нам всім ясно. Американська дипломатія дізналася, що приде жіноча ліга, а де не знала чи війни чи мира і на всякий случай заряджено маневри коштом мільонів.

Івола.
 Торонто, 8. червня 1924.

Сторінка Укр. Секції Ком. Партії Канади.

АМАЛЬГАМАЦІЯ.

Амальгамація як дорога до поступу.

При теперішньому степені розвитку індустриальної еволюції, страйк одної юнії не має крадких виглядів на виграну, як страйк одного робітника 25 дів тому назад. Організація підлягає такому-ж самому еволюційному процесові, що і прочі інституції. Робітничі організації не виняті зпід цього загального правила, помімо того, що існує певного роду потвердження філософії. Капіталізм, як ми вже бачили, розрісся зі своєї примітивної форми у величаву індустриальну комбінацію. Робітничий юніонізм мусить зробити це-ж саме, а в протинивім разі він буде швидко зруйнований. Він мусить зміцнити свої ряди через сталій процес амальгамації.

Невдаді спроби.

Через довгі роки американський робітничий рух на жалне признавав цього факту. Боевий елемент признавав майже загально, що старі юнії були на стільки мертві, що негідні вони до еволюції. Вони вірили, що їхня повинність є організувати нові юнії на місці старих.

Ці нові юнії і справді були збудовані на найкращій індустриальній лінії. Подбано про все, чого тільки було потрібно робітництву в його поході до остаточної побіди. При їхньому організуванні теорія та подбано про найменші подробиці. Загально кажучи, ніщо не бракувало на папері для здійснення цього плану. Однак... програма не дописала.

Соціалістична Ремісничо-Робітнична Спілка була першою того роду юнією. З невеличким числом членів вона змагалася через десять літ і вкінці злилася в амальгамацію, яка в той час (1905 р.) творила т. зв. Інд. Роб. Світа. Не маючи сили, ця спілка атакувала старі юнії дуже слабо. Провідники, які були досить острі на язык, помімо того не мали жадного успіху. Наукові індустриальні юнії робітництво відкинуло в цілости. Помімо такої цілковитої невдачі, зроблено ще одну спробу тільки в більшому розмірі в 1905 р. в Шікаго. В той час ідея "нової юнії" здобула собі широку популярність серед поступовців, які гляділи на старі юнії, як на здобич реакції. Вони уважали, що ці старі юнії є так глибоко пересякли консерватизмом, що до робітничого руху є пропацією. Вони оловітали, що реакційні провідники є так сильно укріплені на своїх позиціях, що виперти їх звідтам є річчю немислимкою. Однак, помімо свого навіть досить успішного початку при роботини старих організацій, вони всежтаки не потрапили замінити їх новими. Робітництво, виступивши зі старих юній, не вступало до нових, а отставало поза ними. Така сама доля стрінула багато інших дуалістичних юній, які по найбільшій частині оперують в якійсь одній індустрії. З кількома незначними винятками, ім ніде майже не вдалося захопити дійсну контролю якоїсь індустрії в свої руки.

Причиною їхньої невдачі є те, що — дуалізм не є правильна метода. Вона направляє робітника проти робітника, приносить замішання і ослабляє робітничий рух. Відтинувши весь боевий елемент з масових юній, полишаєся ці останні під повним володінням реакції. Тому те власне наш робітничий рух остався так багато по заді.

Як направити помилки минулого.

Трейд-юніяна Просвітна Ліга, просвітне тіло зложене з поступових робітників внутрі професійних та індустриальних юній, пропонує методу якраз протиниву дуалістичній. Замість відтягати боевий елемент зі старих організацій, без різниці чи це є А.Ф.П. чи яка небудь инша незалежна організація. П план є — тримати революційній елемент внутрі цих юній, де своєю революційною активністю, вони можуть вилити в них нову енергію та завести нове життя. Є це тактика, якої уживав революційне робітництво цілого світа.

Засада Ліги є та, що коли хтось має якийсь новий план, або мав тяжку боротьбу з реакцією, це ще не значить, що він зараз-же повинен покидати всі і починати нову юнію. Досвід показав, що багато декше є переробити стару юнію, як збудувати нову. Він заперече фальшиву науку, яка твердить, що робітничі орга-

нізації не підлягають впливам змін оточення. Цей безвідставний осуд зроблено неправильно. Як що робітничі юнії не поступали в парі з розвитком капіталістичних інституцій, в цьому вина самих-же таки поступовців, що їх оскаржують. Вони самі повтікали з юній, полишаючи їх на ласку судьби, в руках реакції, яка господарила після своєї власної волі. Однак тепер, побачивши ціле це страхиття старої тактики, революційній елемент організується внутрі масових юній, та починає працювати після плану амальгамації.

Під час коли поступовці намагалися збудувати утопійні, дуалістичні юнії, старі юнії волі та осторожно зближалися до амальгамації, в багатьох випадках самі не розуміючи цього. Відбавивши натиск капіталу вони стали зближатися до себе. Численні федерації, це наглядний доказ, що старі юнії починають відживати та прибирати нові форми.

Цікавим фактом в історії робітничого руху є те, що, вський поступовий рух має свій початок між протинивим членством. Історія не знає випадку, де-б провідники були ініціаторами яких небудь радикальних думок. Однак стрічаємо багато випадків, де ці провідники загорджували робітництву шлях до поступу і задержували робітничий рух через довгий час. Та всежтаки зростаюча філя поступу усувала їх з дороги. Федеративний рух насамеред прийняв поміж будівельними робітниками, коли інтернаціоналка була за слаба, щоб його спертти. Коли це за час оказалося провідникам нешкідливим для їхніх цілей, вони це одобрили. В кінці цей рух розвинувся ширше і став загально-світовим.

Професійна автономія.

Розуміється, що провідники постановили, аби цей процес давше не поступив так довго, як до довго вони зможуть цему заповідати і тому то вони так уперто поборювали всякі нові думки спрямовані в ту сторону. Вони бачили, що дальшій поступ в тому напрямку спричинить шкідливу зміну юній, а разом з тим прийдеться декотрим платин офіційним позбутись своїх тепліх позицій. Однак помімо бажань цих провідників, зміна це неублагодне право еволюції. Федерація апелює до про-

фесійних юній тому, що-признає їхню професійну автономію. Тепершні юнії тримаються дуже сильно своєї т. зв. "професійної автономії", яка дозволяє їм розпоряджатися після своєї волі, не зважаючи на другі професії, які стоять поруч з ними та яких доля тісно звязана з їхньою. "Професійна автономія", це ідея затримана ще з першої професійної індустрії і нині вона має таке саме значіння як той давній ключ "особистоті волі". В нинішніх часах ніякий індивід не може мати особистоті волі, яка-б не була звязана з волею тої групи, якої він є складовою частиною. В якій-небудь групі або юнії він має волю однаково зі всіма прочими членами тої юнії, однак йому не дозволяється такої волі, яка-б включала в себе волю других членів. На приклад: одиначка не може робити ніякої угоди з працьодавцем. Чому? Тому, що юнія може по-робити кращі умови для одиначки, як одиначка сама для себе. Де-б така "воля" була допущена, там юніонізм сходить на ніщо і не має підстави до існування.

Чому федерації недописують?

В індустрії професія займає те саме місце, що одиначка в професійній юнії. Ми знаємо, що юнія юній, юнія всіх професій може вибороти кращі умови для всіх юній, як кожну з них з'окрема. Це відкриття, яке було підставою для федерації, стало також підставою для амальгамації. Коли одиначка вступає до юнії, вона мінє свою особистоту волю до роботи особистоту угоду з працьодавцем, а в дійсності оказується дуже пліткою, — за кращі умови праці, більшу платню, та коротші години, які для неї може здобути юнія. В такій самій формі професійній юнії жертвують свою "автономію" за кращі умови праці, які дає для них індустриальна організація. В обох випадках, одиначка як і профіюня, зискує найбільше. "Воля", яку тут пожертвовано, не є в дійсності ніякою волею. Це є тільки ілюзія і більше ніщо. Коли одиначка вступає до юнії, або юнія до індустриальної юнії, осягає те, що хтось має сповіяти для неї всю цю неприємну роботу, та сповинить її далеко краще, чим така одиначка сама може зробити.

Необхідний слідуючий крок.

Колі юнії злучаються на підставі амальгамації, то такі питання автономії знімає раз на все поладжене. Тоді все сила буде спрямована в одну індустриальну точку, яка буде керувати всім їхнім життям так, як робить це людськ чия віддалі зі своїми членами. Тоді індустриальна юнія буде автономією. Індустриальна злука є так довго нездійснена, доки не буде одна тільки юнія; одна скарбіння і один за відуючий центр. Федерація не в силі це все дати і тому то не відповідає часові і мусить зробити місце для виної форми організації. Слідуючий крок в еволюції робітничого руху, це амальга-

мація. Є це найпрактичніший і найлегкий спосіб для осягнення бажаного результату, — індустриального юніонізму. Це є еволюційній процес, після якого поступає все людство. Часами людство може схилити зі свого нормального життєвого русла, як пр. підчас війни, однак полишене в спокою воно знова справиться своїм природним шляхом, обриворюючись до нових обставин, не зважаючи на старі обичаї та правила життя. Тому робітництво не вскожило відразу в нову форму приладжену для него самими інтелектуали. Нові "наукові" юнії, обнимаючи всі індустрії, були в самім вже зародку засуджені на загибду. Амальгамація захоплює робітництво більше, бо це є щось ближче. Тут робітничик не потребує кидати свою юнію, з якою він аживив і яка становить частину його життя. Він легко зрозуміє програму амальгамації (злиття всіх існуючих масових організацій його індустрії). Він відчуває інстинктивно, що це є крок рівномірний з нормальним розвитком робітничого руху.

Колі ми заглянемо нині в Европу то побачимо, що наші тамашні товариші юніоністи зробили для нас значній пошток під виглядом індустриального юніонізму і у всякому случаю уживають методи амальгамації. Старі крефт-юнії звязано і споено до купи так, щоб вже не розлучились ніколи. Індустриальні є для них там ясний чим тут для нас.

Причина цьому то, що там немає цих "інтелектів", які-б викладали їм цей новомодній науковий, всевітній, індустриальний юніонізм, який тільки відтягає радикальний елемент з юній а в результаті маємо те, що дійсний індустриальний юніонізм є це від нас так далеко. Амальгамація одиначка зробила для них дійсну роботу, амальгамація тільки зможе зробити це саме і для нас, як тільки візьмемося негайно до праці в цим напрямі. Викрутити тут жадних не сміє і не може бути. Те, що можуть другі робити, можемо і ми, тимбільше, коли радикальний елемент вертає назад в ряди старих юній. При їхній допомозі ця могутня кампанія за амальгамацією має змести з лиця землі всі ці дрібні, безпомічні і негідні до цього крефт-юнії та піднести робітничий рух цього краю на рівні з другими країнами. Індустриальний юніонізм через амальгамацію має і мусить бути в короткім часі дійсністю на американським континенті.

(З Бюро У.С. К.П.К.)

Українська робітничка преса, це ознака сили і свідомості робітництва. Памятайте про Пресовий Фонд і відновлення передплати!

Слідуючий крок в еволюції робітничого руху, це амальга-

мація. Є це найпрактичніший і найлегкий спосіб для осягнення бажаного результату, — індустриального юніонізму. Це є еволюційній процес, після якого поступає все людство. Часами людство може схилити зі свого нормального життєвого русла, як пр. підчас війни, однак полишене в спокою воно знова справиться своїм природним шляхом, обриворюючись до нових обставин, не зважаючи на старі обичаї та правила життя. Тому робітництво не вскожило відразу в нову форму приладжену для него самими інтелектуали. Нові "наукові" юнії, обнимаючи всі індустрії, були в самім вже зародку засуджені на загибду. Амальгамація захоплює робітництво більше, бо це є щось ближче. Тут робітничик не потребує кидати свою юнію, з якою він аживив і яка становить частину його життя. Він легко зрозуміє програму амальгамації (злиття всіх існуючих масових організацій його індустрії). Він відчуває інстинктивно, що це є крок рівномірний з нормальним розвитком робітничого руху.

Колі ми заглянемо нині в Европу то побачимо, що наші тамашні товариші юніоністи зробили для нас значній пошток під виглядом індустриального юніонізму і у всякому случаю уживають методи амальгамації. Старі крефт-юнії звязано і споено до купи так, щоб вже не розлучились ніколи. Індустриальні є для них там ясний чим тут для нас.

(З Бюро У.С. К.П.К.)

Українська робітничка преса, це ознака сили і свідомості робітництва. Памятайте про Пресовий Фонд і відновлення передплати!

Слідуючий крок в еволюції робітничого руху, це амальга-

ОРГАНІЗАТОР КОМПАРТІІ ПРО ПОЛОЖЕННЯ ФАРМЕРІВ.

Саскатун, Саск.

В четвер, дня 12-го червня ц. р., заходом К.П.К. відбувся масовий мітинг в Саскатуні в саді У.Р.Д. На мітингу промовляв англійський бесідник т. Бартоломео, котрий переїжджав через Саскатун і вступив до нашої місцевости. Першого вечера, тоб-то в середу т. Бартоломео промовляв в "Labor Temple" на мітингу "Trades and Labor Council", де перше всего пояснив присутнім значіння страйку майнерів 18-го достріку, вказав на теперішнє положення страйкерів і сказав, що вони заледво живіють, а майнерські магнати ще хочуть урвати їм платню о \$1.17 на день, що примусило майнерів вийти на страйк. Бесідник напхнутий також всім реакційним адерів робітництва, котрі пішли на службу буржуазії і звинувачив її в помаргані морально і матеріально майнерам в їхній боротьбі. На цю ціль "Trades and Labor Council" ухвалив вислати \$50.00.

Описав т. Бартоломео говорив про-фармерське положення і звинувачив гуртувати разом з бідними фармерами.

Того вечера промовляв також президент фармерської юнії, котрий сказав, що він репрезентує економічну організацію, одначе вповні годиться за висловами т. Бартоломео, що тільки в залуці фармерів і робітників можна добитися кращих обставин.

В У.Р.Д. т. Бартоломео говорив на тему: "Що робітничі повинні робити". В свій одно-годинний промови він з'ясував положення робітництва і фармерства не тільки в Канаді, але й по-других буржуазних краях. Він винив дійсне обличчя їхньої вихваленої "демократії". Найбільше говорив про фармерське положення в Канаді та пояснив, що фармери так задоволені в компанях, що їм нема нішого виходу як тільки лунитися разом з робітниками в одну сильну організацію політичну і економічну та спільними силами боротися за вицуклування аж до побіди. Він закликав всі організації фармерські і робітничі, щоб злучилися в одну політичну партію, а іменно в Канадійську Партію Праці.

По скінченню його промови присутні, переважно Англійці, ставили йому різні питання, на які т. Бартоломео відповідав влучно і вдовольно. По вичерпанню питань всі присутні розійшлися задоволені тому, що в Саскатуні не часто можна почути такі лекції про робітничі і фармерське положення в "золото-західній Канаді".

Робкор.

КАРПАТСЬКА НІЧ.

(Оповідання із збірки "Кровавий бог".)

(Продовження.)

Матвій задивлений кудись перед себе говорив свої слова і плакати йому хотілося а радости і з жалю. А паний Словак шкрябав пером та й не допитувався нічого. Тільки як Матвій закінчив і спитав, чи-же, то Словак похитав головою і сказав, що жінка про все знає. Матвій дав йому десять-доларовий папірець, а Словак на його очах заклевів і заадресував листа. Самий Матвій не знав куди треба нести цей лист і попросив Словака дати його на почту. Словак ніби не хотів, отягався, та згодом, як Матвій купив йому ще горілки, згодився.

Минали місяці, минув третій рік, а від жінки ніякої вістки. Не догадувався бідний Матвій, що Словак обманув його і листа цілком не посилає.

На четвертий рік пішов Матвій робити в підземелля, бо там можна було більше заробити. Аж тепер пізнав він, що так же це шаста в Америці. Однак воно чи тут, чи там, в рідиному краю. Ось він, міцний, як дуб, три роки день в день робить, живе, аби не вмерти, у всякому відмовляє собі, а грошей тих по правді не так дуже багато. А як їхав в цю Америку, то нінаше думав... Та пропало. Ще два роки. Два роки тяжкої праці і його терпіння скінчаться. Він повернеться до своїх любих, дорогих, він житиме разом з ними. Докупить поля,

працьоватиме. Буде своя худібка, минуться тяжкі злидні. Ще два роки...

Одг довгі по коліна гукми чоботи і з одиначним каганцем на шахтарській шапці пішов глибоко під землю. Пів року накладав вугілля у малі візки і возив їх по малих рельсах до жолоба. Перевертав візок і вугілля з лоскотом та шумом летіло в безвість, яких не міг забгнати Матвій своїм простим розумом. Він знав тільки свою роботу і виконував її, як ніхто инший. За час своєї праці вивозив він кожного дня по 100 візків. Піт залівав йому очі, боліли всі кости, але він мовчав. Робив, бо за це платили йому, бо це для шастя його.

Бачив Матвій в тому глибокому підземелю мовчазних-замурзаних людей і ще мовчазніших мулік. Чомусь прирівнював він себе до тих нещасних звірят, що ноцували й днювали під землею і аж до смерти були там. Мали очі і були темні. Так, як Матвій. А згнули, то ніхто й не знадав...

На другий піпвік попав Матвій на нову роботу. Старий шахтар потребував помічника до праці і взяв Матвія. З того часу працювали разом. Матвій добав діри, шахтар ладувал їх динамітом і вистрілював. Заробляли добре.

Знову минали роки цілі. З дня на день, а тижня на тиждень жив Матвій своєю працею і надією на недалекий поворот. Його обличчя вкрислося сніжними-дрібними цяточками і шрамами. Це від дрібних шматочків твердого вугілля, що звалося антрацитом. Як добав його, то воно прискало в обличчя, калічило до крові і залишало по собі сині — вічні сліди.

Під чорним склепінням, у вічній безбезпеці, добігали два роки. Нераз потерпав Матвій за своє життя, бо обривалося чорне небо, влива-

ло людей, але він мав шастя. Каторжна, стра- але ось, в скринці своїй везе півтора-тисячі до-

ларів — а це — гроші! Тяжкі гроші, піт і кров Матвія Шавали. Шість літ безнастанної пелькельної праці. Але е! Є це, чого не було.

Знову рівномірно стукотав коlessа, а в Матвієвому серці воскресє співанка. Ой така люба, ой така рідна... Колище його-радість, в пелених пеленях...

...А-а-а-а-а... Коти два-а-а Шурі-бури обидва-а-а...

Це Марія так співала над колесою "малого Митрика. А він вже сьогодні великий. Шість років! А Аничка? Дванадцять!

Любі, дорогі! Тато ваш вже іде. Мчитьсь вітром до вас, з шастям, з бажаним шастям...

Чи ждете ви? Чи здорові? ...А-а-а-а-а... Коти два-а-а обидва-а-а...

На морі Матвій, як не свій. Місяця не може знайти себе. Така радість, така велика радість. Вийде іде до них, він повертається не голіруч. Руки його чорні та тверді, але він цілує їх тихцем, бо тільки вони заробили йому і його дітям кращу долю.

Ріжний народ іде разом з ним, але за шість літ самотности Матвій привик з ніким не говорити. Хоч тепер хотів-би він відкрити комусь свою душу і поділитися радістю своєю. Він темний, забитий життям, вимучений. Шість літ не знав хвилинки спокою, а тепер вільний, тепер вертають давні сили. Ах! Чому так по-вільно іде пароплав? Як-би так крила, полинув-би понад море, понад гори, до своїх, до коханых!...

(Дальше буде.)

ЗБИРАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ

на одинокій ілюстрований науково літературній журналі в Канаді і Зауочних Державах

"РОБІТНИЦЮ"

що виходить кожного 1 і 15 в місяці

Участь беруть між иншими такі літературні й наукові сили: М. Ірчан, М. Тарновський, В. Косса, М. Луцкевич, Оксана Кадлубинька, др. Надія Суворова, др. М. Сисак, др. Рост. Заклинський і ин.

"Робітниця" друкує дуже приступний науковий матеріял з ілюстраціями, цікаві новини з цілого світа, лікарські поради і має диточу сторінку та веселий куток.

Постійно веде на своїх сторінках курс української граматики. За добрі вітажки загадок, дає журнал нагорода.

Кожне число має свою вартість. На склад можна дістати № 2 і 3—4 число, бо перше розійшлося.

Річна передплата тільки \$1.50, пілрічна 80 ц.

"Робітниця" своїм змістом цікава і корисна також для мущин, а не тільки для жешчин. Передплату посилайте на таку адресу:

THE WORKINGWOMAN Cor Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Пресовий фонд “Укр. Робітничих Вістей”.

Петро Косович, Вінніпег \$10.00
Г. Гладич, Манітоба 2.00
І. Сорочка, Вінніпег 1.50
І. Білик, Ст. Джонс 1.00
І. Микитчук, Ст. Джонс 1.00
Р. Несторенко, Ст. Джонс 1.00
Я. Лисичак, Янов 1.00
І. Павлюк, Вергіт 1.00
Г. Кієва, Кенмор 1.00
М. Петриченко, Бржезьої Фолс 50

ЗВІТ З МАЙСЬКОЇ КАМПАНИ В КОРІСТ РОБІТНИЧОЇ ПРЕСИ.

Оттава, Ont.

Дорогі Товариші! На завіс редакції “У.Р.В.”, щоби місяць май був місцем для збирання пресового фонду і приднування нових переплатників... (text continues)

Хай живуть Українські Робітничі Вісти і Робітничі! імена жертводавців, що жертвували на пресовий фонд “У.Р.В.”: М. Чоповик \$2.00

Товаришу Адміністратор! Сподіваючись свій обов'язок згідно нашого часопису “У.Р.В.” я в місяці маю зібрав для него трохи “амуниць”... (text continues)

Дорогі Товариші і Товарищи! В місяці маю малою здобувати нових переплатників для “У.Р.В.” і “Робітничі” пресовий фонд Вірою, що закінч до збирання пресового фонду... (text continues)

Дорогі Товариші! Ми фермери в Спідден зійшлися 1. мая в своїм власнім домі і відсвяткували першомайське свято... (text continues)

Тов. М. Бойчук зібрав на лісту ч. 98 на пресовий фонд “У.Р.В.”: А. Гарасим 25 ц, Іва Кийжак 25 ц

Т-ка Ксения Хам збрала на лісту ч. 3427 на прес. фонд “У.Р.В.”: П. Токвчак \$1.00, С. Хам \$1.00

Сидней, Н. С. Товаришу Редактор! Отримавши від вас листи для збирання майського фонду на піддержку нашій робітничій пресі... (text continues)

Вест Форт Вільям, Ont.

Товаришу Адміністратор! Сподіваючись свій обов'язок згідно нашого часопису “У.Р.В.” я в місяці маю зібрав для него трохи “амуниць”... (text continues)

Хай живуть Українські Робітничі Вісти і Робітничі! імена жертводавців, що жертвували на пресовий фонд “У.Р.В.”: М. Чоповик \$2.00

Товаришу Адміністратор! Сподіваючись свій обов'язок згідно нашого часопису “У.Р.В.” я в місяці маю зібрав для него трохи “амуниць”... (text continues)

Хай живуть Українські Робітничі Вісти і Робітничі! імена жертводавців, що жертвували на пресовий фонд “У.Р.В.”: М. Чоповик \$2.00

Товаришу Адміністратор! Сподіваючись свій обов'язок згідно нашого часопису “У.Р.В.” я в місяці маю зібрав для него трохи “амуниць”... (text continues)

Хай живуть Українські Робітничі Вісти і Робітничі! імена жертводавців, що жертвували на пресовий фонд “У.Р.В.”: М. Чоповик \$2.00

Товаришу Адміністратор! Сподіваючись свій обов'язок згідно нашого часопису “У.Р.В.” я в місяці маю зібрав для него трохи “амуниць”... (text continues)

Хай живуть Українські Робітничі Вісти і Робітничі! імена жертводавців, що жертвували на пресовий фонд “У.Р.В.”: М. Чоповик \$2.00

Товаришу Адміністратор! Сподіваючись свій обов'язок згідно нашого часопису “У.Р.В.” я в місяці маю зібрав для него трохи “амуниць”... (text continues)

Хай живуть Українські Робітничі Вісти і Робітничі! імена жертводавців, що жертвували на пресовий фонд “У.Р.В.”: М. Чоповик \$2.00

Товаришу Адміністратор! Сподіваючись свій обов'язок згідно нашого часопису “У.Р.В.” я в місяці маю зібрав для него трохи “амуниць”... (text continues)

Хай живуть Українські Робітничі Вісти і Робітничі! імена жертводавців, що жертвували на пресовий фонд “У.Р.В.”: М. Чоповик \$2.00

Вінніпег, Ман. Тов. П. Коруня зібрав на лісту ч. 185 на пресоплату “У.Р.В.” в Бирдс Глз \$12.00, на пресоплату “Робітничі” \$3.50

Мексикорт, Па.

Дорогі Товариші! Вислаю Вам \$4.00 на щорічну пресоплату “У.Р.В.” для нового переплатника і зауваю лісту т. Я. Андрієшина ч. 3518 з пресовим фондом... (text continues)

Тов. М. Зміївський зібрав на лісту ч. 77 на пресоплату “У.Р.В.” \$4.00, на пресоплату “Робітничі” \$1.50

Тов. Т. Зубан зібрав на лісту ч. 4264 на пресоплату “У.Р.В.” \$2.00

Тов. В. Вітвіцький зібрав на лісту ч. 3792 на прес. фонд “У.Р.В.”: В. Вітвіцький \$2.50, В. Рижко 1.00, І. Назаровський 50 ц, Т. Вітвіцький 50 ц

Тов. В. Врублевський зібрав на лісту ч. 36 на пресоплату “Робітничі” \$3.00

Тов. Іван Сорочка зібрав на лісту ч. 2266 на пресовий фонд “У.Р.В.”: І. Сорочка \$1.00, Стефан Лунга 1.00, В. Д. Вос 25 ц, П. А. Де Вос 25 ц

Тов. Осип Паскаль зібрав на лісту ч. 1908 на пресоплату “У.Р.В.” \$4.00

Тов. Іван Сорочка зібрав на лісту ч. 2266 на пресовий фонд “У.Р.В.”: І. Сорочка \$1.00, Стефан Лунга 1.00, В. Д. Вос 25 ц, П. А. Де Вос 25 ц

Тов. Осип Паскаль зібрав на лісту ч. 1908 на пресоплату “У.Р.В.” \$4.00

Тов. Іван Сорочка зібрав на лісту ч. 2266 на пресовий фонд “У.Р.В.”: І. Сорочка \$1.00, Стефан Лунга 1.00, В. Д. Вос 25 ц, П. А. Де Вос 25 ц

Тов. Осип Паскаль зібрав на лісту ч. 1908 на пресоплату “У.Р.В.” \$4.00

Тов. Іван Сорочка зібрав на лісту ч. 2266 на пресовий фонд “У.Р.В.”: І. Сорочка \$1.00, Стефан Лунга 1.00, В. Д. Вос 25 ц, П. А. Де Вос 25 ц

Тов. Осип Паскаль зібрав на лісту ч. 1908 на пресоплату “У.Р.В.” \$4.00

НАДІСЛАНО.

РОБІТНИЧЕ ВІЩЕ В МОНТРЕАЛІ, КВЕ.

В дні 5 і 6 червня в.р. переїздили через Монреаль до Європи делегація на конгрес “Ліги миру і свободи”, що недавно відбувся в Вашингтоні, 3 тої нагоди українські робітничі організації склали масове віще, на яке запросили українських делегатів Хрещко-Драгоманова і др. Надію Суровцова.

Хрещко-Драгоманова вкоротці склала про щіль завдання “Ліги миру і свободи”, яка бореться з милітаризмом і війнами, за встановлення загального миру. Бесідники звалили українське жіноцтво Монреалу горнутися до робітничих просвітних організацій, освідомлятися, щоби стати наріжні з радянської України.

Др. Надія Суровцова говорила по верш дві години і переповнила всі полі, що відбувалися на Україні підчас революції і горожанської війни. Перш вона вказала до чого doprowadили галицькі провінційні галицький народ, де тепер польський уряд душить його, що українське, полишаючи в спокое галицький тил, що йому виступається. Та не доволі вже панувати польський шквлі на українських землях. Робітничий і селянство готується до боротьби з одиноким поміч воно буде мати від трудящих Радянських Республік.

Відтак говорила про події на Великій Україні від початку революції, які вона дуже добре знає, бо сама була членницею рижких урядів. Не було тут всього наводити, бо про це писалося вже в “У.Р.В.” сотні разів і писалося вчираним світлі. Від націоналістичні, дрібно-буржуазні українські уряди вигнані з України за те, що вони не служили трудовим масам, але панам. То-ж їх і вигнано до панів.

Самі Суровцова про себе сказала, що вона була вислана з української місіїю в склад 90 осіб (включі найбільш державні не мали таких великих мей) до Парнаа прохити “української держави”. І просили в кого розпао, навіть католицьких кардиналів. Старались малими очима заглядати панам в очі і тям іх умишляти, але нічого не помогло. На останку справили Василені Вишинаному великий бенкет, проголосили королем України, провели дорогим авіом по Парижу і тям закінчили “визаві” України. А робітничі і селянне встановили тимчасом на Україні радянську владу. Петаюра-ж з своїми недобитими шовбронитами Варшаву та відвоювали Польщу Галиччю, лішаючи чим чорну п'яму, яка ніколи не буде згертпа перед молодим поколінням.

Після промов почалися питання. Присутні “Драгоманівці” без Драгоманова спитали Хрещко-Драгоманова, як розуміти Драгоманова і вона ставала з обирки Драгоманова і вона заявила, що він ніколи не був антирадянським і публічно запропонував проти надкулянь його імені чорносотенцям для контрреволюційних цілей.

Ті самі люди ставили Суровщовій такі гупі питання, що така І. Кудік, яка в Україні “жидівська республіка”, чи бажав Петаюра добра України. Суровцова дуже добре відповіла на всі питання, але тих людин тільки могла випарити. Для них дві-рази-два і дев'ять.

Віше закінчилося околі півночі. Делегації попрощали організованих і всіх чесних українських робітників і робітничі цієї країни та обіляли перекладати від них братній привіт робітникам і робітничим Радянської України, та протест проти шляхетсько-буржуазного терору над населенням західно-українських землях.

К. Кривенчук, Т. Петелька, представель.

Судбури, Ont. Дуже тяжко приходиться працювати в майних Онтіо. От хоч “бі” в Крейтон Майн. Тут люде робять як коні. Боси верховодять а робітників мовчать, бо не організовані. А коло босів умишляється рижі підданціям і наших українців. Самі боятся панів, щоби не нагнали їх з роботи і стараться о їх заску. А то ще деякотрі з старокравчих політиків, доклавши свого зрадницького діла в староній краї, приїхали ще до Канади і тут роблять промисловську роботу, шляхуючись з місцевості до місцевості. Але вони не мають тут успіху, бо робітники розуміються вже на їх хитрих ділах. Та багато ще є робітничих темних, несвідомих серед яких можуть шлітися ще ці люди та крутити їм голови.

Найдільніше неорганізовані робітники в онтіарських металевих копанях. В тих копанях капіталісти визискують робітників, як тільки їм хочеться. Нікові тут кой нема. Місточка коло копань, значимно — власність компанії. Робітники томляться в тих шеках, в п'яти збувають свої ділі. Організатор чи робітничий бесідник сюди зайти не може, бо компанія має своїх політиків, які пильно стережуть і як поляється, зараз його віддають. Робиться в тих майнах ніби 8 години, але в дійсності 10. Патня така, щоби робітник з голоду не здох, і кожний підірвешть рше що може.

Товариші робітники! Чому ми не визисмо приміру з західної Канади? Там майнері борються, бо вони організовані, а ми не можемо постояти за собою, бо ми кожний за себе. Стривчай тут одного робітника, хотів заробити та дещо розсипати, але він виліз гупі і не обзався, бо він виме “Патля”. А сам перед босом сел.

Товариші! Хто слідуєчий? веться як собака. І як же нас не будуть визискувати капіталісти, коли ми самі про себе не дбаємо? Обдумайте, товариші робітники, читайте робітничі газети, цікавтеся подіями, а тоді розумієте, в якім багні тепер живете і паразитів позбудетеся, бодай хоч дрібних.

Робітничі.

Форд Сіті, Ont.

В неділю 1. червня відіграно в Форд Сіті одноквартку п. н. “Страйкер” Сіль була запрошена. Паносіться куртина і перед глядачами хата робітничо-ужгород, який на страйку. На постелі лежить його т'яжко хора дитина, а над нею плаче змучена жінка і прибит горем мати-робітниця. Па сцена зробила велике вражіння на присутніх, коли дитина лежала чутним голосом питає матір “де тато?”, а мати відповідає — “на страйку”.

Ролю матері грала т-ка Ф. Корнма. Не одна з найважливіших товаришок в цій місцевості, яка ширю працює для добра організації. Ролю матері в “Страйкер” грала дуже добре. Так само добре грала ролю дитини т-ка М. Івасчук. Ролю старої жінки відіграла досить добре т-ка К. Женичук, виявши на увагу, що вступала на сцену перший раз. Мужеські ролю грали: робітника т. Гр. Філік, капіталіста — Соболь, а янеського підданця — Гавоєвський.

По представленню т. Н. Женичук проголосив, що до Форд Сіті прибув т. І. Бойчук з Торонто, який забере слово. Присутні привітали знаву гучним оплесками. Бесідник в своїй доповіді промови зясував присутним науждене життя робітника в старім краю, яке примусило його оставити рідню і їхати в що далеку країну шукати кращої долі. А привушив сюди — ходить ту і шукає пана, щоби продати йому свою силу. Коли-ж побачив, що тут нема йому полекції, тоді він вступав в організацію, изучітьсь з такими покращеннями, як і сам і бореться за своє істнування. Такий робітник вірить, що він вибере краще життя, але боротьба його дуже тяжка, бо є ще маси неорганізованих робітничців, які відносяться до нього бадажує. На закінчення промови бесідник заклякка робітників до організації, до науки, бо тільки в науці свідомість, а в організації сила. Відтак заклякка родичів, щоби виховували своїх дітей, щоби учили їх української мови, бо чим більш розвинена буде дитина робітника, тим краще для всієї робітничої класи. Присутні поставили бесідникові кілька дитань, на які він відповів дозволяючо.

Присутній.

Карбон, Алта.

Майнері в Карбон, Алта., не були організовані і тому умовини праці були тут дуже тяжкі. За 16 годин праці виробляли по 5 до 6 долларів. Не було навіть де обмитися, а заробитися треба було дуже тяжко. Коли робітники побачили як то тяжко без організації, то написали до Юнія-Без Майн Боркес оф Америка і всі увійшли до цієї конії та разом з цим 18. дистриктом виїхали на страйку. В два тижні після страйку почала компанія спроваджувати сюди скебів з Едмонтоном. Спроважала 30, а між ними було 12 Українців. Агентам їх був В. Д. Українець, який попередно працював в Дромгелер. До цих скебів прилучилось ще кільканихтів місцевих, що були виїхали на страйку, а між ними і трох Українців. А один з них навіть читав робітничі газети, але нічого не розумів. Сам хвалився прерозуміло, що скебував колісь в Форд Вільям, підчас страйку елсейторських робітників.

Тякі то люди є серед робітників. Сам собі і своему братові шкодить. І нічим його не переконати, бо він виме “Патля”. А сам перед босом сел.

Тома Маригала.

НАДІСЛАНО.

РОБІТНИЧЕ ВІЩЕ В МОНТРЕАЛІ, КВЕ.

В дні 5 і 6 червня в.р. переїздили через Монреаль до Європи делегація на конгрес “Ліги миру і свободи”, що недавно відбувся в Вашингтоні, 3 тої нагоди українські робітничі організації склали масове віще, на яке запросили українських делегатів Хрещко-Драгоманова і др. Надію Суровцова.

Хрещко-Драгоманова вкоротці склала про щіль завдання “Ліги миру і свободи”, яка бореться з милітаризмом і війнами, за встановлення загального миру. Бесідники звалили українське жіноцтво Монреалу горнутися до робітничих просвітних організацій, освідомлятися, щоби стати наріжні з радянської України.

Др. Надія Суровцова говорила по верш дві години і переповнила всі полі, що відбувалися на Україні підчас революції і горожанської війни. Перш вона вказала до чого doprowadили галицькі провінційні галицький народ, де тепер польський уряд душить його, що українське, полишаючи в спокое галицький тил, що йому виступається. Та не доволі вже панувати польський шквлі на українських землях. Робітничий і селянство готується до боротьби з одиноким поміч воно буде мати від трудящих Радянських Республік.

Відтак говорила про події на Великій Україні від початку революції, які вона дуже добре знає, бо сама була членницею рижких урядів. Не було тут всього наводити, бо про це писалося вже в “У.Р.В.” сотні разів і писалося вчираним світлі. Від націоналістичні, дрібно-буржуазні українські уряди вигнані з України за те, що вони не служили трудовим масам, але панам. То-ж їх і вигнано до панів.

Самі Суровцова про себе сказала, що вона була вислана з української місіїю в склад 90 осіб (включі найбільш державні не мали таких великих мей) до Парнаа прохити “української держави”. І просили в кого розпао, навіть католицьких кардиналів. Старались малими очима заглядати панам в очі і тям іх умишляти, але нічого не помогло. На останку справили Василені Вишинаному великий бенкет, проголосили королем України, провели дорогим авіом по Парижу і тям закінчили “визаві” України. А робітничі і селянне встановили тимчасом на Україні радянську владу. Петаюра-ж з своїми недобитими шовбронитами Варшаву та відвоювали Польщу Галиччю, лішаючи чим чорну п'яму, яка ніколи не буде згертпа перед молодим поколінням.

Після промов почалися питання. Присутні “Драгоманівці” без Драгоманова спитали Хрещко-Драгоманова, як розуміти Драгоманова і вона ставала з обирки Драгоманова і вона заявила, що він ніколи не був антирадянським і публічно запропонував проти надкулянь його імені чорносотенцям для контрреволюційних цілей.

Ті самі люди ставили Суровщовій такі гупі питання, що така І. Кудік, яка в Україні “жидівська республіка”, чи бажав Петаюра добра України. Суровцова дуже добре відповіла на всі питання, але тих людин тільки могла випарити. Для них дві-рази-два і дев'ять.

Віше закінчилося околі півночі. Делегації попрощали організованих і всіх чесних українських робітників і робітничі цієї країни та обіляли перекладати від них братній привіт робітникам і робітничим Радянської України, та протест проти шляхетсько-буржуазного терору над населенням західно-українських землях.

К. Кривенчук, Т. Петелька, представель.

Судбури, Ont. Дуже тяжко приходиться працювати в майних Онтіо. От хоч “бі” в Крейтон Майн. Тут люде робять як коні. Боси верховодять а робітників мовчать, бо не організовані. А коло босів умишляється рижі підданціям і наших українців. Самі боятся панів, щоби не нагнали їх з роботи і стараться о їх заску. А то ще деякотрі з старокравчих політиків, доклавши свого зрадницького діла в староній краї, приїхали ще до Канади і тут роблять промисловську роботу, шляхуючись з місцевості до місцевості. Але вони не мають тут успіху, бо робітники розуміються вже на їх хитрих ділах. Та багато ще є робітничих темних, несвідомих серед яких можуть шлітися ще ці люди та крутити їм голови.

Найдільніше неорганізовані робітники в онтіарських металевих копанях. В тих копанях капіталісти визискують робітників, як тільки їм хочеться. Нікові тут кой нема. Місточка коло копань, значимно — власність компанії. Робітники томляться в тих шеках, в п'яти збувають свої ділі. Організатор чи робітничий бесідник сюди зайти не може, бо компанія має своїх політиків, які пильно стережуть і як поляється, зараз його віддають. Робиться в тих майнах ніби 8 години, але в дійсності 10. Патня така, щоби робітник з голоду не здох, і кожний підірвешть рше що може.

Товариші робітники! Чому ми не визисмо приміру з західної Канади? Там майнері борються, бо вони організовані, а ми не можемо постояти за собою, бо ми кожний за себе. Стривчай тут одного робітника, хотів заробити та дещо розсипати, але він виліз гупі і не обзався, бо він виме “Патля”. А сам перед босом сел.

Товариші! Хто слідуєчий? веться як собака. І як же нас не будуть визискувати капіталісти, коли ми самі про себе не дбаємо? Обдумайте, товариші робітники, читайте робітничі газети, цікавтеся подіями, а тоді розумієте, в якім багні тепер живете і паразитів позбудетеся, бодай хоч дрібних.

Робітничі.

Форд Сіті, Ont.

В неділю 1. червня відіграно в Форд Сіті одноквартку п. н. “Страйкер” Сіль була запрошена. Паносіться куртина і перед глядачами хата робітничо-ужгород, який на страйку. На постелі лежить його т'яжко хора дитина, а над нею плаче змучена жінка і прибит горем мати-робітниця. Па сцена зробила велике вражіння на присутніх, коли дитина лежала чутним голосом питає матір “де тато?”, а мати відповідає — “на страйку”.

Ролю матері грала т-ка Ф. Корнма. Не одна з найважливіших товаришок в цій місцевості, яка ширю працює для добра організації. Ролю матері в “Страйкер” грала дуже добре. Так само добре грала ролю дитини т-ка М. Івасчук. Ролю старої жінки відіграла досить добре т-ка К. Женичук, виявши на увагу, що вступала на сцену перший раз. Мужеські ролю грали: робітника т. Гр. Філік, капіталіста — Соболь, а янеського підданця — Гавоєвський.

По представленню т. Н. Женичук проголосив, що до Форд Сіті прибув т. І. Бойчук з Торонто, який забере слово. Присутні привітали знаву гучним оплесками. Бесідник в своїй доповіді промови зясував присутним науждене життя робітника в старім краю, яке примусило його оставити рідню і їхати в що далеку країну шукати кращої долі. А привушив сюди — ходить ту і шукає пана, щоби продати йому свою силу. Коли-ж побачив, що тут нема йому полекції, тоді він вступав в організацію, изучітьсь з такими покращеннями, як і сам і бореться за своє істнування. Такий робітник вірить, що він вибере краще життя, але боротьба його дуже тяжка, бо є ще маси неорганізованих робітничців, які відносяться до нього бадажує. На закінчення промови бесідник заклякка робітників до організації, до науки, бо тільки в науці свідомість, а в організації сила. Відтак заклякка родичів, щоби виховували своїх дітей, щоби учили їх української мови, бо чим більш розвинена буде дитина робітника, тим краще для всієї робітничої класи. Присутні поставили бесідникові кілька дитань, на які він відповів дозволяючо.

Присутній.

Карбон, Алта.

Майнері в Карбон, Алта., не були організовані і тому умовини праці були тут дуже тяжкі. За 16 годин праці виробляли по 5 до 6 долларів. Не було навіть де обмитися, а заробитися треба було дуже тяжко. Коли робітники побачили як то тяжко без організації, то написали до Юнія-Без Майн Боркес оф Америка і всі увійшли до цієї конії та разом з цим 18. дистриктом виїхали на страйку. В два тижні після страйку почала компанія спроваджувати сюди скебів з Едмонтоном. Спроважала 30, а між ними було 12 Українців. Агентам їх був В. Д. Українець, який попередно працював в Дромгелер. До цих скебів прилучилось ще кільканихтів місцевих, що були виїхали на страйку, а між ними і трох Українців. А один з них навіть читав робітничі газети, але нічого не розумів. Сам хвалився прерозуміло, що скебував колісь в Форд Вільям, підчас страйку елсейторських робітників.

Тякі то люди є серед робітників. Сам собі і своему братові шкодить. І нічим його не переконати, бо він виме “Патля”. А сам перед босом сел.

Тома Маригала.

ІДЬТЕ ВСІ НА ПІКНІК!

ЗАХОДОМ ВІННІПЕГСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІИ КАНАДИ

устроюється

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 22-ГО ЧЕРВНЯ 1924 Р.

В МОРС ПЛЕЙС

МІЖНАРОДНИЙ РОБІТНИЧИЙ

ПІКНІК

На пікніку будуть смачні перекуски і холодні напитки. Для танцюючих є велика плятформа. Оркестра під проводом Н. Гуцуляка.

ІДЬТЕ САМІ І КЛИЧТЕ З СОБОЮ СВОІХ ЗНАЙОМИХ!

НА ПІКНІКУ БУДЕ ПРОМОВЛЯТИ ВІДОМИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ БЕСІДНИК ТОВ. М. БАРТОЛОМО.

ЯК ІХАТИ: — Беріть “Morse Place” стріткарю і їдьте нею аж до кінця а там товариші вкажуть місце пікніку.

МІТІНГ УКР. БЕЗРОБІТНИХ В ВІННІПЕГУ.

Повідомляється всіх українських робітників в Вінніпегу, які під цей час є без праці, що заходом Комітету Товариства Безробітних відбується в понеділок, дня 23. червня, о годині 8.30 вечером в залі Інституту Прогрессу

МІТІНГ УКР. БЕЗРОБІТНИХ

На цій мітінгу будуть промовляти представники всіх українських організацій в Вінніпегу.

Обов'язком кожного українського робітника, що є без праці, вжити громадську участь в цьому зібранню.

Комітет.

ПОШУКУЄТЬСЯ ДВОХ УЧИТЕЛІВ

до навчання української мови в діточих школах. Бажаний є, щоби учителі знали теорію музики, щоби могли читати дитячі співу і гри на мандоліні та провадити хор. Добре винагородження. Просимо звертатися до:

Centrskhlrada